

Biografiske data

Navn mm

Berit Øksnes Gjerløw

Kirkebakken 1, 1816 Skiptvet

Født 13.04.59.

3 barn født; 1985, 1986 og 1989.

Skilt 2004.

Utdanning

- Embetseksamen 1984 Menighetsfakultetet.
- Prakticum Menighetsfakultetet 1986.

Arbeidserfaring og ordinasjon

- Prestevikar i Aure og Halså prestegjeld sommer 1985 og i perioden 1987-1990
- Ordinert i Aure kirke 1990
- Vikarprest i Borg bispedømme 1990 – 1993
- Sokneprest i Skiptvet prestegjeld fra 1993 (permisjon fra 2001 – 2005)
- Statssekretær i Kultur og Kirkedepartementet 2001 – 2005.

Tillitsverv og engasjement

Tillitsverv:

Siden 1994 har jeg hatt ulike tillitsverv i Den norske kirkes presteforening (PF),

- Stiftstyreleder i Borg 1995-1997
- Nestleder i PF fra 1997 – 2000.
- Leder av PF's utdanningsavdeling 1997 -2000.
- Leder i fagutvalg for kvinne og likestillingsspørsmål 1997 – 2000.
- Medlem av fagutvalg for homiletikk
- Fra og med 2005: medlem av utvalg for pastoral ledelse i presteforeningen. Vi arrangerer kurs for nye sokneprester en gang i året på oppdrag fra Bispemøtet og har startet nytt 2årig etterutdanningskurs i lederutvikling for prester.

Medlem i styret for Misjonshøyskolen i Stavanger 2005 -

Prestenes representant i Borg bispedømmeråd/Kirkemøtet

Internasjonalt/økumenisk arbeid

I perioden 1996 – 2001 deltok jeg i et pastoralt utvekslingsarbeid mellom kirkeledere i Sudan og Norge. Dette var et unikt prosjekt som ble ledet av Norges Kristne Råd i samarbeid med Kirkens Nødhjelp. Samarbeidet innebar at vi har hatt besøk i vår menighet av sudanske

kirkeledere ved 2 anledninger og jeg har deltatt på 4 konferanser i Norge, Sudan og Kenya. Dette gav meg innblikk i hvor møysommelig og trofast innsats det kreves for å bygge opp et likeverdig samarbeidsforhold til trosfeller fra den 3. verden. På det hjemlige plan medførte dette arbeidet et økumenisk samarbeid mellom Skiptvet menighet og Sarpsborg metodistkirke.

Veileder

Som sokneprest i Skiptvet har jeg hatt teologistudenter i praksis – både fra MF og Teologisk fakultet. I flere semestre har jeg ledet praktisk øvelsesgruppe i gudstjeneste og liturgi ved MF.

Etterutdanning

I 1993 tok jeg pastoral klinisk utdanning på Aker sykehus. Dette har vært med å gi meg en trygg bakgrunn for hvem jeg er som prest og den sjelesorgpraksis jeg har drevet gjennom årene som prest.

Annet:

Regjeringsoppnevnt utvalg

I juli 1999 ble jeg i statsråd utnevnt til å være nestleder i regjeringens dåpsopplæringsutvalg. Vi leverte vår innstilling NOU 26/2000 "til et åpent liv i tro og tillit" til daværende kirkeminister Trond Giske i okt. 2000.

Statssekretær

Fra 2001 til 2005 var jeg statssekretær i Kultur og Kirke departementet (KKD) med hovedansvar for kirke, andre trossamfunn, frivillighet, idrett og spill/lotterier. Jeg hadde stort ansvar i arbeidet for å få fram kirkens store satsningsområde Trosopplæringsreformen. (Stortingsmelding nr.7, 2002-2003 *Trusopplæring i ei ny tid*), som ble vedtatt av Stortinget i 2003. Jeg hadde forarbeidet med å oppnevne stat – kirke utvalget og utforme deres mandat. Jeg fulgte tett arbeidet med nye tjenesteordninger for prost og sokneprest.

Svar på spørsmål - Berit Øksnes Gjerløw

1. Kva er dei største utfordringane for Den norske Kyrkja i tida framover?

De største utfordringene for kirken i tiden framover er knyttet til å gi vår kristne kulturarv videre til nye generasjoner. Vårt pluralistiske samfunn som er preget av sterke medier, gir kirken store utfordringer i å nå ut til det moderne mennesket. Kirken har nå en gyllen tid med bred politisk enighet om å styrke folkekirken ved å gi midler til trosopplæringen. Denne utfordringen har kirken tatt imot og vi aner frukter av den.

Å styrke den enkelte døptes bånd til kirken er et stadig kall til menigheters kreativitet og åpenhet. Ungdommene i kirken er i så måte en svært viktig gruppe å lytte til.

Vi må hjelpe hverandre til å tolke dagens menneskers åndelige behov – der alle dømte både målgruppe og viktige bidragsytere. Kirken kan bli enda bedre på å bruke mulighetene som finnes i det offentlige rommet i og utenfor kirkerommet. Samfunnet roper etter verdier og det er vår oppgave å formidle ut vårt budskap både langs tradisjonelle og nye veier til nåtidens mennesker.

2. Korleis stiller du deg til aktuelle saker i kyrkja? Nemn dei sakene du sjølv synest er mest aktuelle.

Den tydeligste saken i mediebildet knyttet til kirken, er spørsmålet om ansettelse og vigsling av homofile i partnerskap. Den utfordrer meg som medmenneske i ønsket om å komme dagens mennesker i møte. Samtidig finner jeg ikke teologisk grunnlag for å anerkjenne homofilt samliv. Mitt nåværende syn tilsier at jeg ikke vil komme til å vigsle til kirkelig tjeneste homofile som lever i partnerskap.

I kirkemøte er vårt mandat å medvirke til at kirken behandler denne saken på en måte som fremmer samhold, samarbeid og enhet i kirken. Forslaget til vedtak i årets kirkemøte går ut på å sidestille to ulike syn og på den måten bekrefte det som uformelt er tilstede allerede. Det vil kreve stor innsats å kunne leve side om side med to ulike syn på en god måte – jeg vil arbeide for at vi kan leve med respekt og åpenhet for hverandre.

En annen viktig sak er hva som skjer i forhold til kirkens ordning.

Politisk er hovedspørsmålet hvilket forhold stat og kirke skal ha i framtiden. Jeg mener at kirken må få løsere bånd til staten og at kirken gjennom sin råds- og embedsstruktur skal utnevne sine proster og biskoper. For kirkens virke vil det i enda større grad være spenning knyttet til om vi klarer å finne en god samhandling mellom råds- og embetslinjen.

Reformarbeidet i kirken er viktig og vil virke inn i den lokale menighet. Vi er inne i en fase hvor det er viktig med åpenhet for nye former for samarbeid med andre tilsatte. Forsøk som er knyttet til en arbeidsgiverlinje er interessante og utfordrende på mange måter. I alle endringer av kirkens organisering vil jeg være på vakt mot en utarming av embetslinjen.

Jeg tror dog ikke spørsmålene omkring kirkens ordninger vil påvirke kirkens liv så mye som spørsmålet om videre arbeid med trosopplæringsreformen. Denne vil på en helt annen måte være med å påvirke hvilken plass de kristne verdier og kirken vil ha i vårt samfunn.

3. Korleis vil du ta hand om biskopens rolle som åndeleg leiar?

Jeg vil legge vekt på å leve i bønn for og med medarbeidere. Jeg vil vise omsorg for dem slik at de gjennom tilsynet kan kjenne nåden i praksis. Jeg vil ha regelmessige møtepunkter med alle medarbeidere og samtaler med de vigslede. Jeg ønsker å medvirke til at vi gjennom personalforvaltningen gir medarbeidere åndelig fornyelse gjennom studiepermisjoner og retreatar. Sammen med prostene vil jeg legge opp til et regelmessig åndelig fellesskap. Jeg vil lytte til hvilke samlingsmåter som er gode i det utvidede fellesskapet av vigslede og andre tilsatte i lokalmenighetene. Forøvrig vil jeg være med å skape ulike åndelige uttrykk gjennom musikk og liturgier i gudstjenestelivet i samarbeid med andre kirkelige tilsatte. Mitt mål vil være på ulike måter å inspirere medarbeidere til frimodige Kristus-vitnesbyrd som gjenspeiler den nådige og kjærlige Gud. Som prest utfordres jeg til å arbeide med teologien. Dersom jeg skulle bli biskop, vil det fagteologiske studium være viktig for meg.

4. I høve til rammeplan for Møre, kva legg du mest vekt på for å skape til dømes ei diakonal kyrkje?

Diakonien opplever jeg som en integrert del av mitt arbeid som prest. Diakonien kan aldri flytte fokuset fra enkeltmennesker. Vi trenger menigheter som er omsorgsfellesskap slik at mennesker opplever seg sett og dermed verdsatt. Integrering av funksjonshemmede i gudstjeneste og menighetsarbeid vil være med å synliggjøre at kirken er hel.

En særskilt utfordring er å ta vare på de som gjør frivillig innsats i menighet og organisasjonsliv. Hver menighet trenger sin ansvarlige for frivilligheten. At en person er hovedansvarlig vil styrke dem som er trofast med. Det vil også åpne nye muligheter blant menighetens dømte til å bidra med sin frivillige innsats.

Jeg tror vår store utfordring som kirke er å sette vern om skaperverket enda tydeligere på dagsorden. Det vil være en prioritert oppgave for meg å arbeide med hva denne utfordringen betyr for menigheter og bispedømme.

Jeg synes forøvrig at Møre bispedømme har fanget opp mye i Liv Benedicte Nilsens maleri *Tavle og Tegn* fra 2001. Det nære måltidsfellesskapet minner om å ta vare på våre relasjoner i familie og menighet. Samtidig viser det hvordan vi skal dele våre goder nå og for kommende generasjoner.

5. Sei litt om dine personlege eigenskapar / di åndelege utrustning / nådegåver.

Jeg er en person som er glad i mennesker og som vil ha min styrke i møte med folk. Jeg trenger gode medarbeidere og spiller godt på lag slik at andre også føler seg gode. Jeg trives best i team for å finne de beste løsningene. Jeg er åpen og kreativ i samarbeid og har gode erfaringer på at folk trives i arbeidsfellesskap med meg. Som leder er jeg tydelig og uredde når jeg ser hva som kreves av meg.

Gjennom årene har jeg fått mye god respons på min forkynnelse i forståelig språk og at jeg er en god liturg. Min åndelige modning har jeg funnet mye i det stille rom. Jeg har en enkel tro som gir meg trygghet og glede. Livet har også gitt meg smertefulle og gode erfaringer på å bli båret i menighetens trosfellesskap.

6. Andre forhold som vil vere viktige for bispedømmerådet?

Tjenesteordninger

Jeg tror de nye tjenesteordningene for prester og proster vil ha mye å si for prestatjenesten og menighetene i årene framover. Jeg ønsker å bidra til at arbeidet med dem blir videreutviklet til beste for menigheter og prester.

Okt 07

Biografiske data:

Rapport fra kompetansekartet

Ingeborg Synøve Midttømme, født 20.11.61

Øvre Prinsdals vei 23B, 1266 Oslo

midttomme@prest.no

Tlf privat: 22 75 19 10, mobil: 911 78 917, kontor: 23 08 16 11

Gift med Bjarne Midttømme. Vi har 3 barn: Kristoffer f -86, Johanne f -91 og Fredrik f -92.

Grunnkompetanse

Teologisk embetseksamen avlagt våren 1986 ved Det teologiske Menighetsfakultet

Praktisk teologisk eksamen avlagt høsten 1987 ved Det teologiske Menighetsfakultet

Ordinert 13/12/87 i Oslo Domkirke

Nåværende stillinger

Fra dato	Stilling	Arbeidssted	Arbeidsgiver	St.prosent	
03/09/03	Leder i Den norske kirkes presteforening	Presteforeningen	Presteforeningen	100	
01/10/97	Kapellan i Holmlia	Hauketo-Prinsdal	Oslo bispedømmeråd	100	permisjon

Tidligere stillinger

Fra dato	Til dato	Stilling	Arbeidssted	Arbeidsgiver	St.prosent
01/07/93	30/09/97	Sokneprest	Sørfold	Sør-Hålogaland bispedømmeråd	100
01/12/87	31/07/93	Kapellan	Høybråten	Oslo bispedømmeråd	100

SPP-kurs(Spesialkompetanse i praktisk prestedtjeneste)

Element	Navn på kurs	Fullført år	Oppgavetittel
1	Modul for tillitsvalgte	2006 (PF)	
3	Kirken i Norge mot 2000-årene	1998 (MF)	Hvordan forkynnes det om det kristne håp ved en gravferd?
2	Liturgisk videreutdanning	1996 (PF)	Mødres kirkegang

Øvrige kurs

År	Tema	Arrangør
2001	Kristen-muslimsk religionsdialog	Teologisk fakultet
1997	Kvinner og ledelse	Praktisk-teologisk seminar /Kirkedepartementet
1995	Problemet kvinnemishandling	Kirkerådet
1990	Lederutdanning	Lederopplæringsrådet i Norge

Realkompetanse gjennom verv

Fra år	Til år	Verv/prosjekt	Institusjon/organisasjon
2003		Leder	Den norske kirkes presteforening
2005		Styremedlem	Unio
2005		Nemdmedlem	Utlendingsnemda
2000	2003	Nestleder	Den norske kirkes presteforening
1999	2002	Varamedlem /Styremedlem	Det teologiske menighetsfakultet
1998	2000	Nestleder	Presteforeningens stiftsstyre i Oslo
1990	1994	Vararepresentant	Diakonhjemmets hovedstyre
1990	1993	Prestenes vararepresentant	Oslo bispedømmeråd
1988	1992	Medlem/nestleder	Presteforeningens stiftsstyre i Oslo
1985	1988	Styremedlem	Oslo menighetspleiers fellesforbund
1982	1985	Vararepresentant	Oslo bispedømmeråd
1982	1985	Leder	Sofienberg menighetsråd

Øvrige kompetanseområder

Stikkord	Kommentar
Flerkulturell kommunikasjon	Prest i Oslo-menigheter hvor jeg har drevet integreringsarbeid for kvinner og barn med innvandrere- og / eller muslimsk bakgrunn.
Ledelse	Realkompetanse gjennom lederverv i Presteforeningen, og deltagelse i veiledningsgruppe hos Knut Isachsen gjennom noen år.

Svar på spørsmål - Ingeborg Midttømme

Jeg har mottatt spørsmålene på nynorsk og vet at dette er det skriftspråket bispedømmet bruker. Det er imidlertid så lenge siden jeg jevnlig skrev nynorsk, at jeg på så personlige spørsmål velger å svare på bokmål.

1. Kva er dei største utfordringane for Den norske Kyrkja i tida framover?

En av de største utfordringene tror jeg er å formidle evangeliet inn i ulike situasjoner og på en slik måte at det skaper tilhørighet. Det er ikke alle døpte som med like stor trygghet kan si at de hører til i kirken. Kirkens hovedutfordring er å formidle til dem: Selvfølgelig gjør dere det! Kirken må finne former, steder og tider som åpner opp og skaper gjenklang, tilhørighet og en levende tro. Vi må bygge på og ha respekt for de lokale tradisjoner og erfaringer som har gitt identitet og preget livet og troen i bygder og byer.

Vi må satse på å styrke bibelkunnskapen hos dagens foreldregenerasjon. Både fra mitt eget liv og som prest i møte med eldre mennesker, vet jeg hvor godt det er å ha en ballast av sentrale bibelord. De gir kraft og styrke i mange situasjoner i livet; ja, skaper tro. Det er flott med trosopplæring for barn og unge, men foreldrene har kanskje ikke en klangbunn for det barna kommer hjem og forteller? Kan de be Fader Vår sammen hvis barna har lært det i kirken? De av oss som lærte å folde hendene som barn, vet hva bønn hatt å bety gjennom livet. Alle trenger vi noen som viser oss vei og gode eksempler som vi kan lære av og gjøre etter. Kirken må legge vekt på praktisk trosopplæring for både små og store. Gjennom det pågående reformarbeidet i kirken tror jeg det er viktig at vi også utvikler og styrker bruken av symbolhandlinger som gir mennesker hjelp til å uttrykke troen.

Kirken må i fremtiden organiseres på en slik måte at mennesker jevnlig kan feire gudstjeneste uansett hvor de bor. Dette er ikke minst viktig i en tid hvor forholdet mellom stat og kirke er oppe til politisk avgjørelse og mange er usikre på hva fremtidens kirke vil være – og hvem den vil være for.

Med dette som utgangspunkt må vi sørge for gode arbeidsforhold for ansatte, rådsmedlemmer og alle frivillige medarbeidere, slik at kirkens mål kan realiseres.

2. Korleis stiller du deg til aktuelle saker i kyrkja? Nemn dei sakene du sjølv synest er mest aktuelle.

De sakene som skal behandles på Kirkemøtet, er av den grunn aktuelle i kirken. I de sakene hvor uenigheten er størst og skillelinjene stikker dypest, er det avgjørende for kirkens fremtid at vi klarer å møte hverandre med respekt og finne en veg å gå videre sammen som kirke. Biskopene har enkeltvis og samlet et særskilt ansvar for kirkens lære. Jeg tror ikke det er mulig å sette seg inn i hva det ansvaret virkelig innebærer før man har fått del i det. Biskopens overbevisning får konsekvenser for hele kirken og er langt mer enn egne meninger. Rollen som fagforeningsleder representerer noe helt annet. Det er derfor med stor ydmykhet jeg nærmer meg disse spørsmålene.

Selv syns jeg disse sakene er mest aktuelle:

Rekruttering til alle typer stillinger i kirken og særlig til prestestillinger. Der står vi som kirke overfor en enorm utfordring.

Praktisk trosopplæring som favner foreldregenerasjonen.

At reformarbeidet både når det gjelder kirkens liturgiske ordninger, salmebok og fremtidig organisering evner å favne bredt og å virke samlende.

At kirken finner sin rolle som verdibærer i en tid med økende og nødvendig fokus på miljøvern generelt og klimautfordringene spesielt. Vårt ansvar gjennom liv og lære for å forvalte naturens – og havets – rikdommer rett.

3. Korleis vil du ta hand om biskopens rolle som åndeleg leiars?

En slik rolle tror jeg både har en utadvendt og en innadvendt side.

Når det gjelder det utadvendte, ønsker jeg å være en tydelig leder av prestatjenesten. Som arbeidsgiver vil jeg prioritere å gi rom for åndelig fordypning og å legge til rette for åndelig veiledning. Gjennom forvaltningen av Ord og sakrament er alle prester åndelige ledere. Jeg vil prioritere kommunikasjon og møter med prestene og prostene samlet så vel som samtaler enkeltvis for å lytte og å veilede.

Så vil jeg be. Av erfaring vet jeg at dem jeg ber for bærer jeg på en spesiell måte med meg i hjertet. Jeg kjenner tilhørigheten. Jeg vil ønske å knytte bispedømmet sammen i et forbønnsfellesskap og finne en praktisk ordning for det. Samtidig vil jeg oppmuntre menighetsråd og stabsfellesskap til å utvikle og fornye enkle ordninger for felles andakter til bruk i ulike sammenhenger og la det være en helt naturlig del av samværet.

Jeg vil søke å være bevisst på at jeg selv blir et forbilde gjennom det jeg gir oppmerksomhet, gjennom forkynnelse, det jeg gjør og gjennom den offentlige debatten.

For videre å ivareta rollen som åndelig leder overfor alle menighetene, rådene og de ansatte, vil jeg prioritere samarbeid med prostene og prege deres arbeid som har fått en tydeligere rolle som biskopens medhjelpere i embetsutøvelsen. Som ledere på prostiplan skal de bl.a. bidra til et godt "åndelig fellesskap innen de kirkelige arbeidslag i prostiet og bistå ansatte og kirkelige organer med faglig veiledning, råd og støtte". Jeg vil at de skal oppmuntre prester og diakoner til å gå på hjemmebesøk, sykebesøk, gå i soknebud og be for mennesker. De må i det daglige sørge for at prestene har rom til å prioritere denne delen av tjenesten. Den er ikke så synlig utad, men den er nerven i det å være kirke og noe folk med rette må kunne forvente. Det er en tjeneste det ikke er så lett for folk å be om, så her må vi som kirke være offensive.

Den innadvendte siden handler om å sørge for nødvendig rom for min egen åndelige vekst. Jeg trenger å formes videre; stadig preges mer av Jesus, for å fylle rollen som åndelig leder.

4. I høve til rammeplan for Møre, kva legg du mest vekt på for å skape til dømes ei diakonal kyrkje?

Bispedømmet har ambisiøse overordnede mål. Utfordringen er å konkretisere disse for praktisk tilrettelegging av arbeidet. Alt planarbeid må forankres i menighetene ved at de spør: Hva betyr dette her hos oss? Hvordan kan vi gjøre dette? Hva er vårt bidrag? Biskopens ansvar er å oppmuntre og veilede bispedømmets menigheter, ansatte og frivillige medarbeidere. De styringssignalene som biskopen sammen med bispedømmerådet gir, er med på å prege arbeidet i bispedømmet.

Diakoni i form av praktisk handling er noe som mange kan delta i, selv om de bruker andre begrep om arbeidet. Så jeg tror kirken gjør klokt i å finne samarbeidspartnere lokalt så vel som internasjonalt. Gjennom samarbeid kan kirken støtte opp under alt det gode arbeidet som gjøres av ulike lag og organisasjoner i og utenfor det kirkelige landskap. Gjennom samarbeid erfarer vi hvor vi kan utfylle hverandre og ser hvor det er udekkede behov.

Gjennom forkynnelse og undervisning skapes bevissthet om den diakonale utfordringen. I den gamle kirkebønnen takker vi Gud for at han "har kalt oss til å ha et hjem i sin kirke på jorden". Det tenker jeg er en god beskrivelse av en diakonal kirke. Jeg vil utfordre den enkelte menighet til å innholdsbestemme hva det vil si at kirken på deres sted skal være diakonal – være et hjem. Dette er så noe menighetene må skape sammen gjennom å sette seg kortsiktige og langsiktige mål. Rent konkret kan det for eksempel være å organisere tilbud som avlaster enslige foreldre, jevnlig servere enkle middager og skape møteplasser på tvers av generasjonene, organisere besøks- og skysstjeneste, fokusere på bevissthet rundt forbruk og gjøre vedtak om å være "grønne menigheter". Det er på lokalplanet det kristne livet leves, menighetene bygges og kirken blir troverdig.

Så vil jeg så langt det er mulig se til at en ansatt i hver menighet har ansvar for å følge opp og rekruttere frivillige medarbeidere. Kirken er avhengig av frivillige medarbeidere for å kunne bygge mange åpne, inkluderende og trygge fellesskap der medmennesker i ulike livssituasjoner blir møtt med respekt og omsorg.

5. Sei litt om dine personlege eigenskapar / di åndelege utrustning / nådegåver.

Jeg har vokst opp i en kristen konservativ tradisjon hvor det var utenkelig at kvinner kunne ha lederposisjoner eller være forkynnere. Jeg opplevde et sterkt kall, og det førte meg ut av denne sammenhengen. Teologistudiet ble min veg, men jeg tror bakgrunnen min har gitt meg ydmykhet og respekt for ulike åndelige tradisjoner og teologiske ståsted.

Som 19-åring ble jeg valgt inn i menighetsrådet, og dette ledet jeg i 4 år. Det ga meg tidlig erfaring med hvor kompleks kirken er, men også hvor viktig det er å ta lederskap slik at konflikter ikke gjennom år lammer menigheten.

Jeg er ikke redd for å ta ansvar, men jeg har lært hvor viktig det er å ha et godt samarbeid og medarbeidere som kan utfylle min egen kompetanse. Jeg er tydelig, våger å fastholde, men samtidig lydhør og lar meg korrigere for å bidra til utvikling. Jeg har et stort

engasjement, men jeg evner å fokusere på målsettingen og tenke strategisk. Som regel er jeg løsningsfokusert og søker etter mulighetene innenfor begrensingene.

Min åndelige utrustning er preget helt fra min barndom med bibellesning og bønn, gjennom deltagelse i menighetens ungdomsarbeid, gjennom skolelaget og Navigatørene, gjennom regelmessige gudstjenester, av det å være mor, gjennom bearbeidelse av egen livserfaring og av prestedtjenesten. Jeg tenker at hele livet går i faser som gir oss ulike erfaringer og bidrar til åndelig vekst. Samspillet i det kristne fellesskapet er avgjørende for bruken av nådegavene. Gjennom ulike lederoppgaver har jeg fått en særlig mulighet til å utvikle denne gaven. Som menighetsprest var det særlig det å trøste og å oppmuntre jeg fikk prioritere i min tjeneste.

6. Andre forhold som vil vere viktige for bispedømmerådet?

Jeg er forholdsvis ung til å få spørsmål om å være bispekandidat. Det har vært en utfordrende prosess frem mot å svare ja. Skulle det bli slik, tenker jeg det vil være naturlig å trekke seg tilsvarende tidlig tilbake fra et så krevende embete.

Med utgangspunkt i den posisjonen jeg har i dag, har jeg gjort meg noen tanker om bispetjenesten. I en tid med omfattende reformarbeid i kirken og endringer i tjenesteordninger tegnes endrede, men også tydeligere roller for flere. Det er spennende og utfordrende for alle å fylle disse på en god måte og å få til samspillet.

Biskopen er forpliktet på de mål og strategier som gjelder for hele vår kirke og særlig hvordan disse er definert i eget bispedømme. Derfor er det viktig med et godt samarbeid og en åpen kommunikasjon hvor prostene gjør biskopen kjent med lokale behov og utfordringer. Disse skal søkes løst lokalt og der den enkelte medarbeider har sin tjeneste. Prostene er biskopens ledergruppe. De må ha handlingsrom, men samtidig være trygge på at enheten er bispedømmet, og at ansvaret om nødvendig blir tatt på det nivået.

Biskopen skal lede prestedtjenesten. Det innebærer at biskopen skal ta sin del av ansvaret for å rekruttere, utvikle og veilede prestene i bispedømmet. Men i det daglige må biskopen lede prestedtjenesten gjennom prostene.

CURRICULUM VITAE (CV)

Halvor Nordhaug
Måltrostv 3 b
1430 Ås

Født 26.02.53 i Trondheim

Eksamen artium ved Frydenberg gymnas, Fredrikstad, 1972
Cand.theol ved Menighetsfakultetet 1978. Praktisk teologisk seminar 1979. Ordinert 16.12.79.

1980: Feltprest Heistadmoen.

1981-86: Prest for norske studenter i utlandet, ansatt av Den norske Sjømannsmisjon. Tjenesten rommet også gudstjenester for fastboende nordmenn i Europa.

1986-91: Teologisk konsulent i Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, inkludert sekretær for Norsk Teologisk Nemnd, Norsk Teologisk Samtaleforum (økumenisk), medlem av studiekommisjonen i Det Lutherske Verdensforbund og representant for Den norske kirke ved Kirkenes Verdensråds konferanse for Misjon og evangelisering i San Antonio, 1989.

1991-95: Kapellan i Ås menighet. Fungerende prost i Follo fra sept. 1994 til februar 1995.

1995 -: Rektor ved Praktisk-teologisk seminar ved Menighetsfakultetet.

FAMILIE:

Gift med Astrid Eggen Nordhaug. Vi har tre voksne sønner.

TILLITSVERV:

Leder av Presteforeningens fagråd for Homiletikk (prekenlære) 1993-1996 og 1999-2002.

Leder av Kirkerådets arbeidsgruppe bak heftet "Homofile i menigheten" 1996-97

Medlem av Representantskapet i Vårt Land, 1990-99

Varamedlem av Forbundsstyret i Norges KFUK/KFUM, 1998-2001

Leder av arbeidet med Alpha-kurs i Ås menighet, 2002-2004.

Redaktør av Luthersk Kirketidende, 1994 -

Medlem av kommisjonen "Churches in Dialogue" under Konferansen av Europeiske Kirker (KEK) 2004 -

Medlem av Styringsgruppen for Liturgisk Senter, Trondheim, 2004 -

Nestleder i Teologisk Nemnd under Mellomkirkelig Råd, 2004 -

Fast andaktsholder i NRK, 1988 –

FORFATTERSKAP

Bøker:

- *En kirke for folket. En debattbok om statskirke og folkekirke*, Oslo 2006
- *... så mitt hus kan bli fullt. En bok om prekenen*, Oslo, 2000
- *Himmeljorden. Betraktninger om tro og natur*, Oslo, 1991
- *På talefot med troen. Credos småhefter*, Oslo, 1985
- *Fremmede i verden. Studiebok til Peters Første og Andre brev*, Oslo, 1985

Redaktør og medforfatter til:

- Vern om skaperverket. Kirker verden over i arbeid for miljøvern, Oslo, 1989
- Tro møter tro. Om kirkens møte med andre religioner i Norge, Oslo, 1991

Faglige artikler:

- "Kan vi preke som før? Prekenens vilkår i en postmoderne situasjon", Halvårsskrift for praktisk teologi, nr. 2, 2005, s. 33-41.
- "Morgendagens prest – Morgendagens prestestudium", Ung Teologi, nr. 4, 2005, s. 63-66.
- "Menighetens prest : bidrag til en pastoralteologi for menighetsbygging", Halvårsskrift for praktisk teologi, nr. 1, 2003, s. 10-21.
- "Kjønn og preken", Halvårsskrift for praktisk teologi, 1997, s. 13-27
- "Forkynnelse ved dåp", "Konfirmasjonsgudstjenestens preken", "Vigselstalen" og "Gravferdstalen" i: B. Okkenhaug og O. Skjevesland (red.): Våre tider i Guds hånd: kirkens tjeneste ved dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd, 1997, s. 85-94, 109-116, 158-65, 214-220
- "Er det slik vi bør utdanne prester? : et debattinnlegg om den praktiske teologis stilling i teologistudiet på MF", Ung Teologi, 1996, s. 29-40.
- "Hva kan vi gjøre? Vern om skaperverket som praktisk-teologisk utfordring" i Om alle land lå øde, Presteforeningens studiebibliotek nr. 34, 1990, s. 185-201.
- "Kirken og kirkene. Økumeniske prinsippsspørsmål", Ung Teologi, 1988, s. 1-14.
- "Uråpenbaring og naturlig teologi : refleksjoner over et spenningsfullt naboforhold hos Paul Althaus", Tidsskrift for Teologi og Kirke, 1987, s. 35-49.

Diverse artikler og kronikker om kirkelige tema i Vårt Land, Aftenposten, Dagbladet og Adresseavisen.

Svar på spørsmål – Halvor Nordhaug

1. Hva er de største utfordringene for Den norske kirke i tiden framover?

Kirkens hovedutfordring er i ord og handling å forkynne troen på Den treenige Gud og evangeliet om Jesus som vår frelser. Etter min vurdering er følgende områder helt sentrale i denne sammenhengen:

- *Folkekirken* må fremstå både som bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen. Mennesker som sjelden oppsøker kirken skal kunne kjenne seg inkludert og velkommen. Samtidig må de mer kirkeaktive få del i et trosfellesskap som gir muligheter til å vokse som kristne.
- *Gudstjenesten* trenger en løpende og gjennomgående fornyelse, ikke minst av hensyn til ungdommen. De tradisjonelle former og troens klassiske uttrykk må spille sammen med vår egen tids språk og ytringsformer. Lekfolk må i større grad trekkes inn i både forberedelsen og gjennomføringen av gudstjenesten.
- *Menighetsbygging* må bli mer enn et honnørord i kirken. Kirkens fotfolk, menighetsrådet og de ansatte bør komme sammen, utvikle visjoner og ta initiativ for at menigheten i større grad kan bli hva den er: Kristi kropp i lokalsamfunnet. I dette menighetsbyggende arbeidet hører de frivillige organisasjonene naturlig med.
- *Trosopplæringen* for barn og unge har blitt tilført ny vitalitet gjennom statlige bevilgninger til utvalgte prosjekter i flere menigheter. Denne satsingen må følges opp i årene fremover slik at den kan komme hele kirken til gode. Samtidig må undervisningstilbudet for voksne bygges ut gjennom ulike tiltak med lav terskel. I et stadig mer flerkulturelt samfunn må også voksne gis trosopplæring, slik at de kan utvikle en tydelig identitet som kristne.

2. Hvordan stiller du deg til aktuelle saker i kirken?

Her kunne mange saker trekkes fram. Av plasshensyn må jeg imidlertid begrense meg, og trekker fram tre saksområder:

- *Miljøkrisen* er sammen med fattigdomsproblemet den største globale utfordring i vår tid. Kirken er et tegn på Guds rike i verden og må utvikle en praksis som i størst mulig grad svarer til Guds vilje om rettferdig fordeling og vern av skaperverket. Den norske kirke må sammen med søsterkirker i ord og handling utfordre folk og myndigheter til å foreta radikale veivalg.
- *Statskirkeordningen* bør på sikt avvikles både av hensyn til staten og kirken. Norge er i dag et flerkulturelt og flerreligiøst samfunn, og ett livssyn kan ikke gis en slik særstilling som statskirkesystemet representerer. Dessuten må Den norske kirke som trossamfunn gis full råderett i egne saker, og få utnevne sitt eget lederskap. Prosessen fram mot en avvikling av statskirken må imidlertid gjennomføres på en slik måte at de mindre aktive kirkemedlemmer i kirken opplever at deres tilhørighet til kirken ikke endres eller trues på noen måte.
- *Homofilt samliv*. Her står jeg for kirkens tradisjonelle syn. Men jeg kjenner mange homofile, og vet hvor vanskelig dette kan oppleves for dem. Da Lærenemndas innstilling kom i 2006, prøvde jeg å lese den med åpenhet for å endre syn. Men jeg ble

ikke overbevist om at vi i dag kan se bort fra den forståelse av kjønn og samliv som finnes i Skriften. Som biskop vil jeg derfor ikke kunne vigsle homofilt samlevende til kirkelig tjeneste. Samtidig vil jeg søke å utvikle et godt forhold til dem som har et annet syn i denne saken, og bidra til at uenigheten i kirken ikke fører til at den splittes.

3. Hvordan vil du ta hånd om biskopens rolle som åndelig leder?

Biskopen utøver sitt åndelige lederskap først og fremst gjennom sin forkynnelse i menighetene, dernest gjennom samtaler og møter med ansatte, tillitsvalgte i menighetene og folk flest, samt gjennom media. I dette lederskapet vil jeg særlig legge vekt på følgende:

- *God kontakt med de ansatte* er en forutsetning for biskopens åndelige lederskap. Ingen ønsker å bli pådyttet løsninger ovenfra. Dersom de ansatte ikke erfarer at biskopen er interessert i deres liv og arbeidsforhold, vil de ikke være åpne for de impulser biskopen vil formidle.
- *Visitatsene* må utvikles slik at de ikke oppleves som punktuelle engangshandlinger, men inngår i en langsiktig strategisk prosess der biskopen sammen med de ansatte, tillitsvalgte og lekfolket analyserer menighetsarbeidet og trekker opp linjer for fremtiden.
- *Fornyelse av troens liv* er en nødvendighet for alle kristne. Midt i alle våre aktiviteter trenger vi perioder preget av stillhet, bønn og meditasjon. Som biskop vil jeg motivere både ansatte og andre til regelmessig deltakelse på retreatar og liknende tilbud.
- *Den åndelige lengsel* som mange både utenfor og innenfor kirken kjenner, må møtes i en lyttende dialog. Mange har opplevd åndelige erfaringer i andre sammenhenger enn kirken, samtidig som de er skuffet over måten kirken har møtt dem på. Som biskop vil jeg søke å komme i nærkontakt med disse.

4. Hva legger du mest vekt på for å skape en diakonal kirke?

Rammeplanen for Møre trekker fram diakoni som et av fire sentrale satsningsområder. Det er en riktig prioritering. Folk bryr seg ikke om en kirke som ikke viser at den bryr seg om folk. For å styrke diakonien som kirkens medmenneskelige omsorg og fellesskapsbyggende arbeid, vil jeg prioritere følgende:

- *Soknediakonene* har en svært viktig rolle i det diakonale arbeidet og bidrar til å bygge gode lokalsamfunn. I Møre har forholdsvis få menigheter egen diakon, og så vidt jeg vet er alle statsfinansierte. Det bør satses offensivt for å få kommuner og andre lokale krefter til å delta i finansieringen av nye stillinger.
- *Frivillig innsats i lokalmiljøet* er en nøkkelfaktor i diakonien, som i all menighetsbygging. For å mobilisere til slik tjeneste, bør man søke å opprette diakoniutvalg der slike ikke finnes, og bidra til at disse sammen med staben kan motivere og utruste nye medarbeidere.
- *Ungdomsarbeidet* er en hovedarena for kirkens diakoni. Jeg vil oppmuntre til å skape åpne tilbud der ungdom kan møtes i trygge og rusfrie omgivelser.
- *Internasjonal solidaritet* er en fundamental grunnverdi for kirken. Gjennom forkynnelse og praktisk innsats må menighetene bli handlekraftige fortropper for en radikal global omfordeling av helse, utvikling og velstand.

5. Mine personlige egenskaper, utrustning og nådegaver.

- Det gir meg stor glede å forkynne. Jeg tror jeg har utrustning og nådegaver som forkynner. Jeg våger å tro at jeg også har evnen til å formidle inspirasjon.
- Som rektor ved Praktikum har jeg fått erfaring i å lede og samarbeide med medarbeidere og studenter. Ut fra tilbakemeldinger jeg får, tror jeg at jeg fungerer godt sosialt, og kan både lytte og være tydelig på eget ståsted.
- Teologi har alltid interessert meg, og jeg har skrevet bøker og artikler om fagfelt som praktisk teologi og menighetsarbeid, økumenikk, vern om skaperverket og kirkens møte med andre religioner.
- Gjennom 5 års tjeneste som studentprest i Sjømannsmisjonen og like mange år som teologisk konsulent i Mellomkirkelig Råd, har jeg god kjennskap til internasjonalt og økumenisk samarbeid.
- Jeg tror jeg tør si at jeg har evne til ryddig og prinsipiell tenkning, samtidig som jeg også er fleksibel og kan finne samlende løsninger. Jeg øver meg stadig i å lytte bedre til hva andre egentlig sier, før jeg gir uttrykk for eget syn.

6. Andre forhold

Det er en svært allsidig og krevende tjeneste å være biskop. Både gjennom min far og andre biskoper vet jeg noe om de utfordringer som venter. Jeg har derfor stor respekt for oppgaven. Etter mye samtale, ettertanke og bønn er jeg likevel kommet fram til at jeg kan tenke meg å bli biskop i Møre, dersom kirken ønsker det slik. Mine familiære bånd til Molde har gjort denne beslutningen lettere for meg.

Halvor Nordhaug
24.10.07

Biografiske data

Navn: Bjarne Olaf Weider

Adresse: Lauten, 2050 Jessheim

Fødselsdato: 17.11.1948

Sivilstatus: Gift med Berit Synøve, f. Tallaksen.

5 barn og 5 barnebarn.

Utdanning:

- 1967 Examen artium, Kristelig gymnas, Oslo
- 1973 Teologisk embetseksamen, Menighetsfakultetet, Oslo
- 1974 Praktisk-teologisk eksamen, Menighetsfakultetet, Oslo
- 1975 Ordinert i Bodø domkirke
- 1984 Pastoral-klinisk utdanning, 3 mnd., Lovisenberg sykehus, Oslo

Arbeidspraksis:

- 1974-1975 Bataljonsprest, Bodin leir
- 1975-1977 Kapellan ved Bodø domkirke
- 1977-1987 Sokneprest i Sørfold prestegjeld i Sør-Hålogaland
- 1987-1994 Residerende kapellan i Ullensaker prestegjeld i Borg
- 1995-1999 Sokneprest i Hovin prestegjeld i Borg
- 1999- Prost i Øvre Romerike prosti i Borg
- 1974-1975 Timelærer i religion ved Bodø lærerhøyskole
- 1990-tallet Timelærer i religion ved Jessheim videregående skole
- 1990-tallet Timelærer i teologiske fag ved GåUt-senteret, Hurdal

Tillitsvern og engasjement:

- 1977-1983 Leder av Sør-Hålogaland diakoniutvalg
- 1985-1987 Medlem av Sør-Hålogaland stiftsstyre, Presteforeningen
- 1990-1994 Nestleder i Borg bispedømmeråd
- 1991-1995 Medlem av Kirkerådet
- 1992-1994 Leder av Kirkemøtets komite for evangelisering og gudstjenesteliv
- 1991-1995 Medlem av flere underutvalg under Kirkerådet, bl. a. styringsgruppa for Norske Kirkedager i Fredrikstad 1993

Svar på spørsmål - Bjarne Olaf Weider

1. Kva er dei største utfordringane for Den norske Kyrkja i tida framover?

Kirken står overfor mange store utfordringer. Etter min oppfatning er kirkens hovedutfordring å bygge levende menighetsfellesskap. Jeg ønsker åpne, inkluderende og romslige fellesskap, preget av mennesker som er glad i hverandre. Vi trenger fellesskap, der det er lett å føle tilhørighet, og der troen har gode vekstvilkår.

Dette gjelder også i høy grad for barn og unge. Jeg er opptatt av menighetenes satsing på barn og unge. Trosopplæringsreformen er svært viktig i denne sammenheng. Menighetenes vektlegging av arbeidet blant barn og unge er avgjørende for dagens og morgendagens kirke.

Det finnes mye Gudstro i vårt folk, men ofte er den godt skjult. Mange føler en sterk tilhørighet til kirken. Samtidig er det nødvendig med fellesskap der troen blir utfordret, og der den kan få leve og vokse. Tilhørighet og tro er viktige stikkord. Jeg ønsker menighetsfellesskap med omsorg og varme, der evangeliet blir forkynt, - ikke som et sett meninger, - men som et frigjørende budskap.

En annen stor og svært aktuell utfordring for Den norske Kirke i tiden framover er at den bevarer enheten, selv om det finnes stor uenighet i enkelte spørsmål.

2. Korleis stiller du deg i aktuelle saker i kyrkja?

- Forholdet mellom stat og kirke er et aktuelt tema. Personlig er jeg glad i vår nåværende kirke, men mener det er prinsipielt uholdbart at en regjering skal ha avgjørende myndighet i enkelte saker, som for eksempel utnevning av proster og biskoper. Jeg tror Gjønnes-utvalgets mellom-modell er god. Det er viktig at vi fortsatt har en bred folkekirke.
- Jeg ser trosopplæringsreformen og satsingen på barn og unge som svært gledelig i vår kirke. De statlige bevilgninger til dette har nok gått ut over bevilgninger til andre formål, for eksempel nye prestestillinger, og det er beklagelig. Samtidig mener jeg prioriteringen av barn og unge er veldig riktig.
- Jeg er opptatt av økumenikk, og gleder meg over det gode samarbeidsklimaet mellom forskjellige kirkesamfunn, som har utviklet seg i vårt land de senere tiår. Det er viktig å fokusere på det vi står sammen om, og jeg håper vi kan komme enda lenger.
- De kristelige organisasjoner er en viktig del av kirken vår. Som biskop vil jeg arbeide for at organisasjonene skal oppleve at de fortsatt har en viktig tjeneste å utføre, og at det er plass til dem i Den norske Kirke.
- Spørsmålet om vigsling av homofile, som lever i partnerskap, er en svært smertefull sak i kirken. Med bakgrunn i min forståelse av det bibelske budskap, i første rekke skapelsesteologien i Det gamle testamente og enkeltutsagn i Det nye testamente, ønsker jeg som biskop ikke å vigsle homofile i partnerskap til prestetjeneste. Samtidig innser jeg at det er ulike syn i dette spørsmålet. Det er for meg svært viktig at vi har respekt for hverandres syn. Som biskop vil jeg forholde meg til denne saken på en ryddig måte og ønsker å være en brobygger. For meg er kirkens enhet svært viktig.

Denne saken er ikke av en slik karakter at den splitter kirken. Det har vært altfor mye fokus på dette spørsmålet de siste årene. Jeg ønsker å ha fokus på vårt hovedoppdrag som kirke, - å formidle et frigjørende budskap om frelse og håp.

3. Korleis vil du ta hand om biskopens rolle som åndelig leiar?

Det jeg vil legge vekt på som åndelig leder, kan kort nevnes i to punkter.

For det første ønsker jeg å formidle evangeliet på en enkel og tydelig måte. Jeg ønsker å peke på Jesus, - gjennom forkynnelse og samtale.

For det andre ønsker jeg å være en medvandrer. Det innebærer at jeg vil legge vekt på å lytte, veilede og oppmuntre. Som åndelig leder synes jeg det er viktig å oppmuntre den enkelte til å bruke sin utrustning og nådegaver i menighetens fellesskap.

Som prest er et av idealene mine: å være romslig og åpen i holdning, og samtidig være klar og tydelig i formidlingen av evangeliet. Det synes jeg er et godt ideal også for en biskop.

4. I høve til rammeplan for Møre, kva legg du mest vekt på for å skape til dømes ei diakonal kyrkje?

Evangelienes fortellinger tegner et bilde av Jesus, som en som var opptatt av den enkelte. Ikke minst var han der for enkeltmennesker, som hadde det vanskelig og som livet hadde gått i stykker for. På dette området har Jesus gitt oss et eksempel. Omsorgskirken kan lett komme i bakgrunnen, fordi aktivitetskirken er så dominerende.

Som biskop vil jeg ha oppmerksomhet rettet mot diakoniens plass i menigheten. Ikke minst den frivillige diakonale tjeneste. Det gjelder omsorg for den enkelte, det gjelder trygge omsorgsfellesskap i menigheten og det gjelder utfordring til å tenke globalt. I denne diakonale tjeneste er det viktig med et nært samarbeid med andre instanser, som ønsker å gi hjelp og støtte til mennesker.

For meg er diakoni både omsorg for mennesker og et sterkt vitnesbyrd om Jesu kjærlighet til oss. Vi er kalt til å synliggjøre Jesu nærvær og kjærlighet. Ordets og håndens tjeneste hører sammen. Her står det om kirkens troverdighet.

5. Sei litt om dine personlege eigenskapar/di åndelege utrusting/nådegåver.

Jeg tror jeg har evnen til å lytte, veilede og oppmuntre. Jeg ser mennesker, og jeg har respekt for andre, selv om vi kan være dypt uenige. Jeg er opptatt av å skape gode tillitsforhold, og tror at jeg med min måte å være på, vekker tillit.

Jeg er glad i å forkynne og er opptatt av å formidle evangeliet på en enkel og tydelig måte.